

[Mogens Fog.]

tidig saa paa Kravene til Privatisternes Pensum og maaske ogsaa inddrog Præliminærkursus' økonomiske og pædagogiske Forhold under Undersøgelsen.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch): Jeg vil gerne som Indledning til min Besvarelse sige, at jeg i det store og hele i mit Syn paa Betydningen af Kursusundervisningen er omtrent paa Linie med det ærede Medlem Hr. Mogens Fog. Ogsaa jeg betragter disse Kursus som et meget væsentligt Led i den højere Skole, idet de dækker et Tomrum.

Jeg vil gerne om Formen for det første Spørgsmaal gøre en enkelt Bemærkning, som har en vis Relation til den Kritik, der har været fremme vedrørende vore Spørgetimer. Vi har jo opbygget disse Spørgetimer efter engelsk Mønster, men saa er det en Fejl, at man stiller et Spørgsmaal, som indeholder to Ting, saaledes som det første her gør det. Det burde være saaledes, at et Spørgsmaal altid kunde besvares simpelt hen med ja eller nej. Det sker ofte i det engelske Parlament, at en Minister, der er blevet spurgt, lige rejser sig fra sin Plads og siger: Yes, Sir — og dermed er Spørgsmaalet besvaret. I Virkeligheden burde vi have den Regel, at der ikke i et Spørgsmaal kan indeholdes mere end een Ting. Hvis det ærede Medlem i sit første Spørgsmaal havde spurgt mig, om jeg agter at tage Initiativet til Ændringer i den bestaaende Eksamensordning for de statsanerkendte Studenterkursus, vilde jeg øjeblikkelig kunne sige ja, og dermed var Spørgsmaalet besvaret. Men naar det derefter siges: „saaledes at den bringes i Overensstemmelse med de for Gymnasierne gældende Krav“, er det i Virkeligheden et nyt Spørgsmaal. Herom skal jeg senere sige noget.

Det andet Spørgsmaal: om jeg agter at træffe Foranstaltninger til Afhjælpning af de økonomiske Vanskeligheder, kan jeg besvare med ja. Vi arbejder i Undervisningsministeriet med et Lovforslag vedrørende Støtte til Kursus, og jeg vil gerne forbeholde mig ved Fremsættelsen af dette Lovforslag at vende tilbage til hele den Sag, det ærede Medlem beder mig om at redegøre for mit Syn paa. Det vil være rimeligt, at jeg benytter den Lejlighed til paa dybere-gaaende Maade at redegøre for mit Syn paa denne Sag.

Jeg vender mig derefter til anden Del af det første Spørgsmaal. Her bliver jeg nødt til at gøre nogle flere Bemærkninger. Det ligger saaledes, som det ærede Medlem

ogsaa bemærkede, at der under Besættelsen blev indført visse Pensareduktioner ved Eksamen, og de er stadig gældende. Da jeg tiltraadte som Minister, laa det saaledes, at det var planlagt i Aar at bryde af og høre op med disse Reduktioner. Da jeg har den Opfattelse — og det gælder baade Skoler og Kursus —, at vi med Hensyn til Eksamenspres er meget langt ude i den højere Skole, kan det selvfølgelig ikke være behageligt for mig som en af mine første Handlinger at skride til at føre de forskellige Pensa tilbage til det gamle. Derfor traf jeg den Beslutning, at disse Pensareduktioner endnu skulde være gældende for 1 Aar. Jeg ledsagede denne Beslutning med en Bestemmelse om Nedsættelse af et hurtigt arbejdende Udvalg, som kunde tage alle de Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Pensareduktionerne, op til Overvejelse, saa vi til næste Aar kan tage vor velovervejede Beslutning. Man maa nemlig huske, at det er et helt System, man griber ind i her. Det vil ikke være nok, at man paa et enkelt Punkt ændrer Reduktionerne. Hvad enten man lader dem delvis bestaa, eller man fører dem tilbage, saa skal det ske paa en saadan Maade, at de forskellige Fags indbyrdes Stilling ikke — i hvert Fald ikke uden væsentlige pædagogiske Grunde — ændres.

Naar der nu rejses det Spørgsmaal, hvorvidt Kursus fortsat skal opgive større Pensa end Skoler, vil jeg gerne besvare det saaledes, at det Udvalg, som jeg har truffet Bestemmelse om at nedsætte, vil faa et Kommissorium, der gaar ud paa, at der skal foretages en Overvejelse af, om de herhenhørende Krav saavel for Skole som Kursus i nogen Grad kan begrænses. Herunder hører ogsaa, at man vil tage Spørgsmaalet om Forholdet mellem de Pensa, der opgives af Skolen, og de Pensa, der opgives af Kursus, op til Overvejelse. Selv om jeg kan se den saglige pædagogiske Grund til, at der er en Forskel — og jeg maa erkende, at i Betragtning af, at det tager tre Aar paa Gymnasierne og to Aar paa Kursus, mener jeg, der er en saglig pædagogisk Grund for en vis Forskel —, er jeg af den Opfattelse, at denne Forskel er gjort for stor, men jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det vil være lidet betimeligt, om jeg, efter lige at have truffet Bestemmelse om Nedsættelse af et Udvalg til at behandle hele det Forhold, nu stod op og foregreb Udvalgets Arbejde; jeg maa derfor henholde mig til det, jeg nu har oplyst dels om mit almindelige Syn paa Sagen, dels om de specielle Bestemmelser, jeg har truffet vedrørende det, det ærede Medlem har spurgt om.